

Hij kwam voor één seizoen naar ons land, maar Iain Forrester bleef er een leven lang en groeide uit tot een van de kenners van de Nederlandse golfgeschiedenis. 'Het nieuws van vandaag is de geschiedenis van morgen.'

Iain Forrester

GEK OP DE GESCHIEDENIS VAN GOLF

Hij grinnikt als hij vertelt hoe hij, Schot, geboren in de regio tussen Glasgow en Loch Lomond, in Nederland terecht kwam. ‘Volstrekt toevallig’, zegt hij. ‘Ik

werkte in Schotland en kon een baan krijgen in Londen, waar ik vier keer zoveel zou verdienen. Dat klonk heel aantrekkelijk. Ze hadden er alleen niet bij verteld dat het leven daar zes keer zo duur was. Dat kon niet uit en al snel besloot ik terug te gaan naar huis. Onderweg stopte ik even om wat te eten in een snelwegrestaurant. Daar liep ik Phil Helsby (eigenaar van The Dutch, red.) tegen het lijf, met wie ik als kind in de klas had gezeten. Hij vertelde dat hij op weg was naar Nederland, waar hij sinds een tijdje als teaching professional werkte op de Wouwse Plantage, en dat ze voor dat seizoen nog een Schotse pro zochten op Hoenshuis. Of dat niets voor mij was. Ik was 21, was wel in voor een avontuur en zei ja. Een halfjaartje Nederland leek me wel wat. Ik wist niet veel van Nederland, had een beeld van een plat land. Maar hoe dicht ik in de buurt van Maastricht kwam, hoe meer het land begon te glooien en hoe meer ik me er thuis voelde.’ Lachend: ‘Dat was in 1988. En ik ben nooit meer weggegaan.’

Iain Forrester, inmiddels 58 jaar oud, trouwde met een Nederlandse vrouw, kreeg kinderen, vestigde zich net over de grens in België en geeft inmiddels 36 jaar les op de baan in het zuiden van Limburg. Hij bleef altijd Schot (‘dat was met de Brexit nog even spannend, maar gelukkig is het opgelost en mag ik hier altijd blijven’), maar ontwikkelde een passie voor de geschiedenis van de golfsport in zijn tweede thuisland. Veel meer nog dan als teaching professional staat hij zowel nationaal als internationaal bekend als liefhebber en kenner van de golfgeschiedenis, met een speciale liefde voor historisch golfmateriaal. ‘Ik kom uit een familie met een lange golfgeschiedenis. In 1885 speelden we al golf, ik ben de vijfde generatie. Mijn grootvaders en ouders speelden op internationaal niveau, mannen als Roberto De Vicenzo kwamen bij mijn opa thuis. Dat waren mooie verhalen voor een jong ventje als ik en prikkelde me wel. Mijn ouders speelden op nationaal niveau. Mijn vader was lid op zes na oudste golfbaan van de wereld. Golf was er altijd, zoals bij veel Schotten. En geschiedenis heeft me ook door onze familiehistorie altijd wel geïnteresseerd, al werd ik pas met de jaren actief op dat gebied.’

Rollback

Forrester staat bekend als groot kenner van hickory golf clubs. Hij bezit niet alleen zo’n zeventig sets, hij verhuurt ze ook voor evenementen door heel Europa en ziet het restaureren van de soms honderden jaren oude clubs bijna als een ontspannen hobby. Een hobby – en passie – die hij overhield aan zijn korte periode in Londen. ‘Ik werkte daar samen met Lambert Topping, die me het vak heeft geleerd. Ik ben altijd op zoek naar mooie clubs en heb heel bijzondere exemplaren. Maar ik heb daar ook geleerd hoe ik vanaf nul clubs kan bouwen of restaureren. Als ik een dag les heb gegeven, is het heerlijk om boven mijn werkbank te staan en met die clubs bezig te zijn. Ik gebruik ze ook regelmatig in de les. Golfers die met hickory hebben leren slaan, zeggen vaak dat ze daarna hun gewone clubs veel beter raken. Eigenlijk logisch: als je zo’n antieke club niet op de sweetspot raakt, of te veel kracht gebruikt in je swing, dan komt de bal nergens. Met de huidige generatie clubs kun je natuurlijk ook missers slaan, maar zelfs een mishit komt vaak nog een heel eind. Misschien zijn clubs wel té vergevingsgezind tegenwoordig. Ik ben inmiddels bijna 60 en sla de bal nog even ver als toen ik 21 was. Dat zegt genoeg, toch? Veel spelers zien ver slaan als de grootste kick, maar is het niet minstens zo mooi om het maximale uit een club te halen, ongeacht of dat driehonderd meter met modern materiaal is of tweehonderd meter met een klassieke club? Als je op banen als Toxandria of De Dommel speelt, dan zie je in alles dat het geweldige ontwerpen zijn, maar niet als je daar staat met moderne clubs. Dan is de baan weerloos en dat is jammer.’ →

GOLFGESCHIEDENIS.NL

Wie meer wil weten over de Nederlandse golfhistorie, moet zeker een bezoek brengen aan het Nederlands Golfmuseum in Afferden. En neem ook eens een kijkje op de website golfgeschiedenis.nl. Dit platform van de Commissie Erfgoed van de Nederlandse Golf Federatie, een samenwerking met de Nederlandse Golf Bond, herbergt nagenoeg alles wat er ooit in Nederland gespeeld heeft op het gebied van golf. Je vindt er een uitgebreid personenzoekregister, informatie over alle banen, en alle publicaties van de bondsuitgaven *Maandblad Golf* (1937-1987) en *Golfjournaal* (1988-2014) zijn hier door te bladeren.

'Ik ben bijna 60, maar sla de bal nog net zo ver als toen ik 21 was'

→ Het zal niet verbazen dat Forrester warm voorstander is van de *rollback* van de bal, de voorgenomen beperking van de afstand voor golfballen die vanaf 2028 in werking treedt. 'Wat mij betreft, had het nog veel extremer gemoegen. Ik zeg wel eens: *'To grow the game we have to shrink it first.'* Als de bal minder ver vliegt, heb je minder meters golfbaan nodig, waardoor je minder water nodig hebt, minder onderhoud, rondes minder lang duren, enzovoort. Het zou voor de sport in het algemeen goed zijn, en voor de toekomstbestendigheid vanuit klimaat-oogpunt in het bijzonder. Al wil ik daarmee niet zeggen dat de seniorgolfer die de bal nu honderd meter vooruit kan slaan straks genoeg moet nemen met tachtig meter. Maar op hoger niveau denk ik niet dat je eraan ontkomt. Het argument dat de sport bij *'one set of rules'* wil blijven, is wat mij betreft een drogreden. De R&A en de USGA hebben altijd verschillende wegen bewandeld. Voor de pro's gelden al allerlei uitzonderingen – de meeste amateurs zouden maar wat graag de bal zo vaak mogen schoonmaken en plaatsens – dus waarom zou je dat op dit gebied ook niet doortrekken? Ik denk dat je er op termijn niet aan ontkomt om de sport werkelijk duurzaam en toekomstbestendig te maken.' Hij is even stil en zegt dan: 'Maar ik ben realist genoeg om te beseffen dat de kans daarop klein is. De belangen van *manufacturers* zijn daarvoor veel te groot.' Gniffelend: 'Ik klink wel als een oude man, hè?'

Jubileumboek

Met het verstrijken der jaren groeide Forresters interesse in de Nederlandse golfgeschiedenis, met het honderdjarig bestaan van de Nederlandse Golf Federatie in 2014 als grote katalysator. 'Ik werd gevraagd om te helpen met het maken van de tentoonstelling *Nederland Golft*, die in het kader van het jubileum in het Haags Gemeentemuseum te zien zou zijn. Dat was ontzettend boeiend om te doen. Er lag destijds ook een plan op tafel om een boek te schrijven over de geschiedenis van de golfsport in Nederland en ik kreeg de vraag om, namens

› Forrester restaureert zelf hickory clubs.

 Petra Hellmann

PGA Holland, het deel over de Nederlandse professionals voor mijn rekening te nemen. Uiteindelijk kwam dat boek er niet, maar ik had al wel veertig, vijftig pagina's geschreven. Frank Kirsten (directeur PGA Holland, red.) kwam toen met de suggestie om een eigen boek te maken, met het oog op het eeuwfeest van PGA Holland in 2024. Dat was destijds nog twaalf jaar weg, dus ik dacht: fluitje van een cent. Maar het werd uiteindelijk een race tegen de klok. Als ik tijdens de lockdown vanwege corona niet wekenlang geen les had kunnen geven, had ik het misschien niet eens gered.

'Ik denk dat ik de oudste geschiedenis het boeiendst vind. De invloed van mannen als John Duncan Dunn. De ontwikkeling van caddies naar pro's, die sterk overeenkwam met hoe het in Engeland en Schotland ging. Maar ook de plek die vrouwen van meet af aan in de Nederlandse golfsport innamen. Die was juist heel anders dan aan de overkant. Maar ook de recentere geschiedenis herbergt veel verhalen. Douglas Monk heeft een prachtig archief bijgehouden, maar veel is door diverse oorzaken verloren gegaan. Doodzonde. Al moet je bij het schrijven van een boek sowieso keuzes maken. Zo had ik misschien wel meer willen schrijven over de periode van 1945 tot eind jaren zeventig, om een voorbeeld te noemen. En natuurlijk hoop je bij je zoektocht op stukken uit het allereerste begin van PGA Holland te stuiten. We stammen uit 1924, maar van die eerste jaren is nagenoeg niets terug te vinden. Toch hou je altijd hoop dat er bij het opruimen van een zolder nog iets moois opduikt wat het beeld compleet maakt. Aan de andere kant: het nieuws van vandaag is de geschiedenis van morgen. Het houdt nooit op en het is nooit af. *History is never done.*' ©